

Retten begik en åbenbar retlig fejl, idet den fastslog, at artikel 101, stk. 1, TEUF kan anvendes på adfærd, som indebærer samordning af priser uden for EU, i henhold til kriteriet om de kvalificerede virkninger, uden at det er nødvendigt at vurdere, om adfærd har til formål eller virkning af begrænse eller fordreje konkurrencen inden for det indre marked.

Retten begik åbenbare retlige fejl ved undersøgelsen af afgørelsens vurdering af virkningen af samordningen vedrørende indgående fragtydelser, for så vidt som den: (i) foretog en urigtig anvendelse af og misforstod relevant retspraksis vedrørende vurderingen af konkurrencebegrænsede virkninger, der udspringer af overtrædelser af konkurrenceretten med konkurrencebegrænsende formål, i forbindelse med vurderingen af kompetencen til at anvende artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53, (ii) fastslog, at Kommissionen overholdt kriteriet om de kvalificerede virkninger, selv om den ikke opfyldte sin forpligtelse til at foretage en passende vurdering af eller slet ikke vurderede de beviser, der er nødvendige for at påvise en kompetence på de indgående ruter, med henblik på at opfylde kriteriet i afgørelsen, (iii) med urette vendte den gældende bevisbyrde og erklærede sig uenig i Air Canadas angivelige manglende afkræftelse af virkninger, som aldrig var blevet konstateret i afgørelsen, (iv) erstattede Kommissionens begrundelse med sin egen med hensyn til, hvordan og hvorfor kriteriet om de kvalificerede virkninger angiveligt var opfyldt, (v) tilsidesatte Air Canadas ret til forsvar ved at vurdere afgørelsens lovlighed på grundlag af argumenter, fortolkning og analyse, der for første gang blev foretaget under annullationsøgsmålet, (vi) foretog en urigtig anvendelse af og misforstod relevant retspraksis vedrørende den samlede og vedvarende overtrædelse, og (vii) undlod at foretage en passende undersøgelse af afgørelsens vurdering af den samlede og vedvarende overtrædelses virkninger som helhed.

Med det andet appelanbringende har appellanten gjort gældende, at Retten begik åbenbare retlige fejl ved vurderingen af Air Canadas ansvar på ruter, som selskabet aldrig havde betjent, eller som det ikke lovligt kunne have betjent, for så vidt som den: (i) erstattede Kommissionens begrundelse i afgørelsen med sin egen og herved indtog det modsatte standpunkt af selve afgørelsens egentlige ordlyd, (ii) tilsidesatte Air Canadas ret til forsvar ved at støtte sig på argumenter, fortolkning og analyse, som aldrig var blevet forelagt Air Canada under den administrative procedure, (iii) ikke tilstrækkelig klart og utvetydigt angav grundene til, at den nåede til sin endelige konklusion, og (iv) støttede sig på retspraksis, som ikke er relevant, og som under alle omstændigheder blev anvendt forkert.

Med det tredje appelanbringende har appellanten gjort gældende, at Retten begik åbenbare retlige fejl, idet den ikke af egen drift vurderede Kommissionens manglende tidsmæssige kompetence til at pålægge Air Canada en bøde efter udløbet af forældelsesfristen.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Vestre Landsret (Danmark) den 8. juni 2022,
Skatteministeriet mod Danish Fluid System Technologies A/S**

(Sag C-368/22)

(2022/C 303/26)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Vestre Landsret

Parter

Sagsøger: Skatteministeriet

Sagsøgt: Danish Fluid System Technologies A/S

Præjudicielt spørgsmål

Skal underposition 7307 22 10 i Den Kombinerede Nomenklatur i Den Fælles Toldtarif, som affattet ved bilag I til Kommissionens forordning (EU) nr. 861/2010⁽¹⁾ af 5. oktober 2010 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif fortolkes således, at den omfatter varer som de i hovedsagen omhandlede varer?

⁽¹⁾ EUT 2010, L 284, s. 1